

4 літ.
Літні

Язэп Лыцка

11

Слаўся, Радзіма!

Леніным родным і волі народнай
Створана наша дзяржава Саветаў.
Крыжыба ракою плыве паўнаводнай,
Партыі сонца яснае над светамі.

Цешыш садзімі зямлі мапаўсавай,
Даль аклікаеш індустрыялі гулкай.
Стала ты нашай магутнай дзяржавай,
Родным Саюзам Савецкіх Рэспублік.

Усе прыгажэеш, сталееш з гадамі,
Вораг не здохну зніславіць асіліць.
З сёстрамі ў згодзе, ^{і разам} ~~разам~~ у гарце з братамі
Сілы народаў з'яднала Расію.

Козыцца ў мора, зліваецца ў моры
Штасіць і радасці светлыя рэкі.
Свецязь над намі і сонца і зоры,
Слаўся, Радзіма ты наша, навекі!

Язэп Лыцка

1/хІІ 1958г.

Слаўся, Радзіма!

Ленінылі роднымі і воляй народнай
Створана наша дзяржава Саветаў.
Дружба ракою плыве паўнаводнай,
на ^{на} сонца Савейнаў ласнее над свейшай.

Цешымся садамі зямлі лясавасвай,
Даль аклікаем індустрыяй гулкай.
Стала ты найшай Савецкай ^{дзяржавай} дзяржавай,
Роднымі Сінозай Савецкіх Рэспублік.

Усё прыгажэем, сталеем з гадамі,
Вораг не здохну зняславіць, асіліць.
З сёстрамі ^{з індустрыяй} індустрыяй, ^{дзяржавай} дзяржавай з братані
Сілы народаў з'яднала Расія.

Кожыца ў мора, зліваюцца ў моры
Штасіцы і радасці свецілыя рэкі.
Свеціць над намі і Сонца і зоры,
Слаўся, Радзіма, ты наша, навекі!

Язэн Тучына

1/хІІ 1958г.

Ідзе яна, зісціць красуня,
 Спеў сямейна ч'юше нлсу з:
 Нягоды ўсе адатай, згучысць
 І рад вене, мой моты д'южса.
 Зноў сустракаю і в'ібам.
 Зноў зямлее рчы чубаг.

21

Раніцу шгэбет пільнуе
У лісах жоўта-зялёных.
Пуліца жнівень пад пуньі
З ношкай аўсзнай саломы.

Сонца бліскугымі пласконнелі
Жэкры ў туліане губляе.
Ветры-пухляківыз коні
Рвуцца ў муроченай далі.

У зараслях пухляца песні,
Рэтанька лвецца, слявецца.
Вёска рыталіі весніц
Цешыць сьляньскае сэрца.

Везер расой ахрысціў
Поплавы ў сінні шырокай.
Лесціцца сонца ў трысі,
Ветразь цалючы ў штокі.

Раніцу шгэбеті пільнуе
У лісах жоўта-зялёных.
Пуліца жнівень пад пуньі
З ношкай аўсзнай саломы.

Ветар осенні, ветар маўклівы.

Ветар осенні, ветар маўклівы
Лесціць цалуе, песціць каліны.

Лесны зблудзіла, песны у гаі. —
Зоры не у высі, зоры лігаюць.

Срэбры-на лісце, срэбры-на стролы, —
Ўсюды сфугнаець, ўсюды так стройна.

Струны у сэрцы, струны-брацісі
Звонць улітучь, звонць, не чіжнуць.

Як неа мне з імі, як неа, каліны,
Ў ветар осенні, ветар маўклівы?

Вялікая любоў да асобы да зго непаўторнай ^{чужыны} характа,
да будаўчыка гэтага жыцця - галава ~~а~~ нашай
сучасніка - адна з асаблівых тым гэтага зборніка, яе
асаблівасць ^{і асаблівасць} літэратурнай.

Любоў да ~~ка~~ чыручай прыводзіць нашай ~~сучаснасці~~
Ваўкі - ^{тэма, характ. звычкі і інш. характ.} вясня жыцця тэма, і гэта значыць
лірычнае ўласаўленне і ў сапраўды ^і малым зборніку.

Краца Я люблю працу.

Асаблівасць пратывастані, абуджэння нашай сучаснасцю

Але зборнік ^{насе чысту чыста са} змяшчае ^{змяшчае} краца зборнік

„Каражак легенды“ - ^{тэма чысту} легенды ^і краца
„Краца легенды“

„Каражак легенды“, „Краца легенды“ і „Краца

легенды“ - на задуме ^{насе чысту} чыста ^і краца ^і краца

лірычнае ^і краца ^і краца ^і краца

^і краца ^і краца ^і краца ^і краца

і краца

З песняй - лёсала
 Я ў дарогу рушыў.
 Лірэсла восень
 Адлыкі, ігрушы.

Носілі - эносілі ...
 Вадпывалі дэры.
 У тым восень
 Ты мяне сустрэла.

Слуцк і песня (90)
 Даўнізі успамінаў.
 Вецер, сагойз
 Над маёй капінай.

Тырванню,
~~Ема~~ прасі івару сорамі.
 З поўнай ляміні
 Нотка сее зоры.

Я над ілі,
 Як той ласк тырванні.
 Мала ілі
 С... затарован.

17

Успокойте, земля, земля,
Пары у медвжине свѣдѣл -
З рогой скаждает сѣжа
і сѣсе на души чинилѣ.
Зарой не воешь сѣсе
У зрѣт исар пѣрѣ, не илѣ.

Зрѣчь, сѣсе сѣсе сѣсе:
На сѣрѣ ~~сѣсе~~ души чинилѣ.
Шлущей ~~сѣсе~~ рогой -
~~сѣсе~~ ~~сѣсе~~ сѣсе чинилѣ.

На ~~сѣсе~~ рогой чинилѣ сѣсе,
На ~~сѣсе~~ сѣсе сѣсе бѣсе.
і ~~сѣсе~~ не сѣсе, ~~сѣсе~~ сѣсе
~~сѣсе~~
Мѣсе ~~сѣсе~~ сѣсе сѣсе.

МИНИСТЕРСТВО
СВЯЗИ СССР
ФОТОТЕЛЕГРАММА

Из _____ № _____
_____ го _____ ч. _____ м. пор. № _____

Адрес Мінск, вул. Энгельса
№ 9 Саюз пісьменнікаў БССР
Міколе Хведаровічу

Служебные отметки:

Любыя не вёюць сцяголь,
І над сонцам расьвітае сяд.
Мне не верыцца, мой дружа,
Што табе сьгання шэсьцьдзсят.

У вяснілім звоне-шуме
Малажавы голас твой тубаць;
Ад душы цябе віншую
І аберуць хотацца абняць.

Язэп Лушта.

1/6

Плата _____ руб. _____ коп.

Принял _____

Передана _____ / _____ ч. _____ м.

В _____ связь № _____

Передал _____

Адрес отправителя: Мінск, ул. Тернышевского 7-46

Таганрог, тип. № 10—1910 1-3-62 г. т. 309800

Мили сурэжкі.

Адзіноў сакавік-
Рэгайкаў усмішкі,
Ў нясё^ч красавік
Мершыя пралескі.

Ой, лю-лі! Ой, лю-лі!
Рэгайкаў папалкі.
Ой, лю-лі! Ой, лю-лі!
Папалкі, папалкі.

Вее везер барава,
Вее з Беларусі.
Прыляцелі псуралы,
Прыляцелі ці.

Ой, лю-лі! Ой, лю-лі!
Лесні^ч Найшы папалкі.
Ой, лю-лі! Ой, лю-лі!
Папалкі, папалкі.

9/12 1959г.